

Rákóczi Brezáni kiáltványa

„Mi Felső-Vadászi Rákóczi Ferenc Fejedelem és Gróff Székesi Bercsényi Miklós. Minden igaz magyar, hazaszerető és édes országunk régi dicsőséges szabadságát óhajtó, egyházi és világi, nemes és nemtelen, fegyverviselő és otthon lakós igaz magyaroknak Istentől minden jót kívánunk.

Nem lehet oly magyar, hogy az eddig Magyarországon törvénytelenül, Isten és igazság ellen hatalmaskodó és minden rendet képtelenül sanyargató idegen nemzetnek kegyetlenkedését, portiózó s képtelen adóztató zaklatásait, szabados törvényeinknek szakgatását, nemzetünknek és szabadságunknak megvetését és már láb alá vetetteknek csúfolását elégségesen nem érzette s nem értette volna; elannyira, hogy már országunknak, régi szabadságunknak gyükeres veszedelménél egyebet senki sem ítélni vala, ha az minden birodalmakkal bíró kegyelmes Isten csudálatos és váratlan háborúkkal az országunkat eddig sanyargató német nemzetet mindenfelől meg nem környékezte volna és azáltal az mi régi szabadságát keservesen óhajtó s igaz hazaszeretetéért gerjedező magyar nemzetünknek is utat és alkalmatosságot az kívánt szabadulásra nem mutatott vallátván azért a nagy iga alul való szabadulásnak ideit s módját most egyszer oly alkalmatosnak lenni, kinél is sem jobb, sem több, sem bizonyosabb alkalmatosságot országunk soha nem remélhet: ezen mi törvény s nemesi szabadságunk ellen való keserves bujdosásra üzetett sorsunkat s életünknek minden napját édes hazánk régi szabadságának, dicsőséges nemzetünk hajdani jó hírének s nevének s megnyomattatott országunk lakósinak javára s hasznára szenteltük; sőt igyekezetünk gyükeresebb megerősítésére nézve el nem múltattuk a magyar hazának képtelen nyomorgatásán szánakozó s országunknak használható királyoknak s fejedelmeknek segítségéhez s egyértelméhez ragaszkodnunk. Kihez való képest, most lévén még egyszer ideje országunkat ily törvénytelen és szenvedhetetlen iga alul felszabadítani: országunkhoz s hazánkhoz való szeretetünkül és kötelességünkül viseltetvén, minden igaz, hazaszerető s országunk régi dicsőséges szabadságát óhajtó egyházi és világi, nemes és nemtelen, fegyverviselő és otthon lakós, egy szóval minden rendű igaz magyarokat hazafiuságokra intjük, kényszerítjük s kérjük, hogy az mint már Isten némelyeknek szíveket az hazáért felgerjesztette s egybenhozta: úgy ki-ki édes hazája s nemzete, szabadsága mellett az Isten s törvényünk ellen képtelenül hatalmaskodó, zaklató, portióztató, adóztató, nemesi szabadságunkat rongáló, igaz régi törvényeinket, jussainkat megvető, jószágainkat hatalmasan foglaló és fogyató, becsületünket tapodó, sönkat, kenyerünket elvevő s életünken uralkodó s kegyetlenkedő birodalom ellen fogjon fegyvert, és kimenetelünk előtt is azon előljáróknak s tiszteknek csoportjaival, kikre ezen dolognak megindítását bíztuk, egyezzenek minden fegyverfogók, igaz hazafiak, és kimenetelünkig is azon előljáróknak s általok teendő tiszteknek alattokvalói engedelmeskedjenek, mások pedig közönséges jó értelemmel éljenek; bizonyos lévén benne, hogy magunk is minden késedelem nélkül megyünk elégséges segítő haddal, és édes hazánkért, nemzetünkért, régi szabadságunkért, az hatalmas Istennek segítése s az ő hatalmas hadakozó karjának ereivel, tökéletes szívvel-lélekkel szenteljük életünket, s vérünket ontani egyedül hazánk s nemzetünk szabadságáért, minden privatumnak vágyódása nélkül, készek leszünk. Hiszünk is az özvegyek és árvák, keseredettek és megnyomottak kiáltását meghallgató irgalmas Istenben s Isten után nemzetünk régi, dicséretes s ma is véleszületett hadakozó bátorságában és hazájához való gerjedésében s ahhoz az velünk egyezett hatalmas királyok s fejedelmek segítségével, hogy ezen, egyedül Isten által nyújtott alkalmatos időben nemzetünknek régi szabadságát elérjük s helybenállítjuk mindnyájunk munkájával, és Isten által mind magunk, mind maradékaink utánunk dicsőséges szabadsággal boldogított állapotban végezzük napjainkat, örökös megmaradásával hazánkunk.

Azt mindazonáltal előre is nagy tilalommal tilalmazzuk, hogy Istennek áldása rajtunk maradjon s az országnak minden rendi irtózás nélkül való bizodalmat vehessenek és az szegénységnek teljes nyomorúságinak megváltása, nem változása következék: senki, sem külön, sem csoporttal, sem sereggel, akármeily vallású egyházi személyt, templomot, cintermeket, klastromokat, nemesi lakos személyeket, nemesi házokat, kastályokat, útonjárókat, kereskedőket ne háborgasson, falut, várost, malmot ne égessen, prédáljon; hanem az előljáróknak eleikben adott s vélek közlett mód szerént keresvén az ellenséget, mindenekben csendes istenes egyértelemmel legyenek, magok s hazájok javára.

Költ Lengyelországban Brzezán várában, 12. May 1703

http://www.tarpa.eu/home/Cikk.php?allink_id=23&tura_id=167